

Sygn. akt. III RC 67/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szubinie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Grażyna Stankiewicz – Salińska

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Marika Helak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2018 r., w S.

przy udziale -/-

sprawy z powództwa B. C.

przeciwko E. C.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego E. C. na rzecz powódki B. C. alimenty z kwoty 300 zł miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 06.11.2014 r. w sprawie XC 1637/13 do kwoty po 500 zł /pięćset złotych/ miesięcznie, kwotę płatną do 15-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk powódki, od 01 lipca 2017 r. poczynając;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Szubinie kwotę 351,95 zł /trzysta pięćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy/ tytułem zwrotu kosztów sądowych;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 600 zł /sześćset złotych/ tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/G. S./

Sygn. III RC 67/17

UZASADNIENIE

B. C. pozwem z dnia 7 kwietnia 2017 roku wniosła o podwyższenie alimentów na jej rzecz od pozwanego E. C. z kwoty 300 zł zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy X Wydział Cywilny Rodzinny z dnia 6 listopada 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt XC 1637/13 do kwoty 600 zł miesięcznie od dnia 1 czerwca 2015 roku, płatnych z góry do rąk powódki, do dnia 10-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu pozwu podała, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 6 listopada 2014 r. pomiędzy B. C. i E. C. orzeczono rozwód. E. C. został uznany winnym rozpadowi małżeństwa. Pozwany deklarował, że pokrywa wszystkie koszty utrzymania domu. Sąd Okręgowy ustalił alimenty na rzecz B. C. w kwocie 300 zł miesięcznie. Od wyroku sytuacja materialna powódki pogorszyła się, wzrosły koszty utrzymania. Pozwany wystąpił przeciwko powódce o zapłatę kwoty

1471,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 2016 r. z powodu nie partycypowania powódki w kosztach utrzymania domu w okresie od 27 maja 2015 r. tj. od uprawomocnienia się wyroku rozwodowego do czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy w Szubinie w sprawie sygn. akt IC 572/16 wyrokiem z dnia 2 marca 2017 r. zasądził od powódki na rzecz pozwanego ww. kwotę wraz z odsetkami i obciążył ją kosztami procesu. Jak wskazała powódka jej udział w utrzymaniu domu wynosi 113 zł miesięcznie. Ponosi również inne wydatki związane z utrzymaniem domu jak gaz, węgiel zakup środków higienicznych, i czyszczących. Powyższe spowodowało zmianę sytuacji majątkowej powódki. B. C. utrzymuje się ze świadczenia przedemerytalnego w kwocie 870 zł. W chwili obecnej toczy się postępowanie o podział majątku.

Na rozprawie powódka sprecyzowała żądanie wnosząc o podwyższenie alimentów od dnia uprawomocnienia się wyroku rozwodowego o kwotę 160 zł z tytułu utrzymania domu do dnia wniesienia pozwu natomiast od dnia wniesienia pozwu domaga się podwyższenia alimentów o kolejną kwotę 140 zł, łącznie o podwyższenie alimentów do kwoty 600 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że stosunki majątkowe stron nie uległy zmianie od czasu orzeczenia pomiędzy stronami rozwodu. E. C. wskazał, że cały czas jest zatrudniony w tym samym miejscu i osiąga podobne dochody, co wcześniej. Powódka natomiast cały czas pobiera świadczenie przedemerytalne. Pozwany podniósł, że w trakcie małżeństwa utrzymywał dom, jednakże nigdy nie zobowiązywał się ani nie deklarował utrzymywania powódki po rozwodzie. Powódka posiada prawo do korzystania z domu oraz ma zasądzone alimenty. W ocenie pozwanego powódka musi ponosić koszty swojego utrzymania w tym mediów jakie zużywa. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie została zasądzona od powódki na rzecz pozwanego kwota z tytułu zwrotu połowy opłat za media. Powódka pozostaje w związku z innym mężczyzną, ale nie ma zamiaru się wyprowadzić. Stan zdrowia powódki nie uniemożliwia jej podjęcia zatrudnienia, mimo to od 2015 r. powódka w tym zakresie nie czyni żadnych starań. W ocenie pozwanego świadczenie przedemerytalne i alimenty w kwocie 300 zł. wystarczają powódce na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb. Powódka nie wykazała, że zmiana nawyków żywieniowych związana jest z wyższymi kosztami, nie wykazała zakupu leków. W toku jest sprawa o podział majątku. Powódka domaga się zapłaty kwoty 150.000 zł jednocześnie nie zamierza się wyprowadzić i utrudnia pozwanemu sprzedaż domu. Wobec czego pozwany przypuszcza konieczność zaciągnięcia kredytu celem dokonania spłaty, co obniży jego możliwości finansowe.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

B. C. i E. C. byli małżeństwem od 1978 r. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 6 listopada 2014 r. w sprawie o sygnaturze X C 1637/13 orzeczono pomiędzy nimi rozwód z winy pozwanego. Zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 300 zł miesięcznie tytułem alimentów, oraz uregulowano sposób korzystania ze wspólnego domu stron (dow. k.221 akt XC 1637/13).

Przed orzeczeniem rozwodu koszty utrzymania domu ponosił pozwany, zaś od czasu prawomocnego wyroku rozwodowego wymagał on partycypowania w kosztach utrzymania domu B. C.. W wyniku pozwu wniesionego przez E. C. B. C. została wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie I C 572/16 obciążona kwotą 1471,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia zapłaty, co stanowiło kwotę odpowiadającą połowie poniesionych kosztów utrzymania domu za okres od dnia uprawomocnienia się wyroku rozwodowego do dnia wniesienia pozwu (dow. k. 12, 14-16 akt).

W chwili orzeczenia rozwodu powódka zamieszkiwała wspólnie z pozwanym, nie pracowała od trzech lat utrzymywała się z zasiłku przedemerytalnego. Po orzeczeniu rozwodu strony prowadziły oddzielne gospodarstwa domowe. Zobowiązanie wobec byłego męża, które wyniknęło z wyroku Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 2 marca 2017 r. w sprawie I C 572/16 w całości uregulowała (dow. zeznania B. C. 68- 68 v akt). Powódka dokładała się do opłat za opał, gaz, utrzymywała dom w czystości, paliła w piecu (dow. zeznania B. C. k. 68v-69, k. 20-24 akt).

Już po orzeczeniu rozwodu został wydany wyrok Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie karnej sygn. akt II K 149/15, którym E. C. został uznany za winnego psychicznego i fizycznego znęcania się nad B. C. będąc pod wpływem alkoholu. Postępowanie w sprawie warunkowo umorzono na okres jednego roku (dow. k. 47 akt).

Powódka w lipcu 2017 r. zmieniła miejsce zamieszkania. Wynajęła pokój, za który uiszcza miesięcznie czynsz w wysokości 400 złotych. W całości też pokrywa pozostałe koszty swojego utrzymania jak jedzenie, ubranie, ubezpieczenie, środki sanitarne i higieniczne, kosmetyki, odkłada niewielkie kwoty na rozrywkę. Powódka nadal utrzymuje się ze świadczenia przedemerytalnego i alimentów, finansowo pomagają jej rodzice (dow. zeznania B. C. k. 68 v-69 akt, k. 81-83, k. 18, k. 9 akt). B. C. po orzeczeniu rozwodu podjęła leczenie psychiatryczne, wykupuje też leki na cholesterol i tabletki na uspokojenie (dow. zeznania B. C. k. 68v, k. 17, k. 84 akt). W Urzędzie Pracy w N. brak jest ofert pracy dla kobiety w zawodzie szwaczka/szewc, które to posiada powódka. Podjęcie pracy przez powódkę w wymiarze pełnego etatu wiązałoby się z utratą świadczenia przedemerytalnego (dow. k. 44, zeznania świadka B. C. k. 69 akt).

Pozwany w chwili orzeczenia rozwodu pracował w tej samej firmie, w której pracuje teraz. Pozwany wykonuje pracę serwisanta chłodniczego. Dochód miesięczny z wykonywanej pracy pozwanego oscyluje w wysokości około 4,5 tysiąca złotych netto. Pozwany w związku ze swoją pracą często wyjeżdża w delegacje. Z tytułu delegacji otrzymuje dietę w wysokości 30 zł dziennie. (dow. zeznania E. C. k. 69-69v, k. 85, 86, k. 36-40, k. 66 akt). W chwili obecnej pozwany w całości ponosi koszty utrzymania domu, opłaca energię elektryczną, wodę, podatek od nieruchomości, ponosi koszty opału. Pozwany posiada samochód marki O. (...) r. Samochód został zakupiony w trakcie trwania małżeństwa. Pozwany ma problemy z kręgosłupem z tego tytułu zażywa leki i chodzi na rehabilitację. Częściowo jego leczenie pokrywane jest z ubezpieczenia (dow. zeznania E. C. k. 69-70v akt). Pozwany spłaca kredyt w banku (...) zaciągnięty 22 maja 2017 r. w kwocie 600 zł miesięcznie oraz kredyt zaciągnięty w wysokości 18.000 zł w Banku (...) S.A. w kwocie 600 zł miesięcznie (dow. k. 76-77, zeznania E. C. k. 69v akt).

Pomiędzy stronami toczy się postępowanie o podział majątku. Pozwany wykazuje wolę spłaty byłej żony do kwoty 50 tys. zł. zaś B. C. oczekuje kwoty 115 tys. zł, które chciałaby przeznaczyć na zakup kawalerki. Strony nie mogą dojść do porozumienia (dow. informacyjne wyjaśnienia B. C. k. 49v, informacyjne wyjaśnienia E. C. k. 50 akt).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty, akta X C 1637/13. Dokumentom tym sąd dał wiarę, zostały one sporządzone w przepisanej formie przez kompetentne organy w zakresie swojego działania. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności, stanowiły zatem dowód tego co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Sąd czynił nadto ustalenia faktyczne na podstawie dowodu z przesłuchania stron. Należy wskazać, że co do faktów odnośnie ich sytuacji życiowej i majątkowej zeznania te ze sobą korespondowały, zaś rozbieżności wynikały jedynie w zakresie kwestii spornej, czy doszło do zmiany stosunków uprawniającej do podwyższenia wysokości kwoty świadczenia alimentacyjnego.

Materialnoprawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy obowiązku alimentacyjnego. „Powództwo o zmianę przewidziane w art. 138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie „stosunków” w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 i 135 k.r.o.). Zmiana zatem „stosunków” tak pojmowanych, bez potrzeby zajmowania się zagadnieniami szczególnymi, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego”. [Postanowienie SN z dnia 19.07.1974 r., II CO 9/74, LEX nr 7560]. Nie każda zatem zmiana stosunków uzasadnia ingerencję w wysokość alimentów, ale tylko taka, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych (por. uchwała SN z dnia 16.12.1987r., sygn. III CZP 91/86, OSNCP 1988/4/42). Ciężar dowodu, że od daty poprzedniego skonkretyzowania obowiązku alimentacyjnego nastąpiła tego rodzaju zmiana okoliczności, obciąża powoda (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze Sąd obowiązany był zbadać, czy od daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności. W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż powódka należycie udowodniła fakt zaistnienia zmian w zakresie jej usprawiedliwionych potrzeb, jednakże nie w takim zakresie, który uzasadniałby uwzględnienie powództwa w całości. Sąd zatem jedynie w części uwzględnił żądanie powódki. Sąd kierował się zakresem ustalonych zmian. W konsekwencji Sąd zasądził na rzecz powódki alimenty w kwocie wyższej o 200 zł w stosunku do kwoty ustalonej wyrokiem rozwodowym, poczynając od 1 lipca 2017 r. Sąd uznał, że od czasu wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów sytuacja życiowa powódki uległa zmianie. Należy wskazać, że powódka częściowo uczestniczyła w kosztach utrzymania mieszkania poprzez wywiązanie się ze zobowiązania sądowego i uiszczenie pozwanemu kwoty 1471,29 zł oraz incydentalny zakup węgla czy butli gazowej. Dopiero jednak zmiana miejsca zamieszkania regularnie obciąża ją finansowo i wymaga od niej stałych nakładów finansowych. Powódka dobrowolnie zmieniła miejsce zamieszkania, jednakże tym samym umożliwiła pozwanemu sprzedaż nieruchomości, z której to ma możliwość uzyskania wysokiej kwoty pieniężnej. Sąd uznał, iż chwili przeprowadzki, co miało miejsce w lipcu 2017 r. zaszła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb powódki. Należy dodatkowo wskazać, że pozwana od kilku lat jest nieaktywna zawodowo i pozostawała już bez pracy w trakcie trwania związku małżeńskiego zaś za rok ma perspektywę uzyskania pełnej emerytury stąd, w ocenie Sądu uzasadnione jest zachowanie powódki, która z uwagi na przerwę w pracy i problemy zdrowotne wyraziła swoją obawę przed podjęciem pracy w pełnym wymiarze czasu. Nawet gdyby jednak taką pracę podjęła w swoim zawodzie po tak długim okresie pozostawania bez pracy jej możliwości zarobkowe i tak pozostawałyby na znacznie niższym poziomie niż możliwości zarobkowe pozwanego. Powódka żyje skromnie i oszczędnie, w kosztach życia codziennego pomagają jej rodzice, nie stać jej na poniesienie kosztów rozrywki, wakacji podczas gdy pozwany utrzymuje wysoki poziom zarobków, posiada samochód, posiada nieruchomość, którą chce sprzedać za kwotę 220 tys. zł, oraz środki pieniężne uzyskane w wyniku zaciągnięcia kredytów, które spłaca w ratach miesięcznych po 600 zł, co faktycznie nie obciąża nadto jego budżetu. Podkreślenia wymaga, że zmiana miejsca zamieszkania i aktualny stan majątkowy powódki pokazuje powiększanie się dysproporcji finansowej pomiędzy byłymi małżonkami ukazując znacznie wyższe możliwości majątkowe pozwanego.

Sąd nie podzielił zatem stanowiska pozwanego, który wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, że w jego ocenie stosunki majątkowe nie uległy zmianie. Faktem jest, iż powódka cały czas pobiera świadczenie przedemerytalne zaś pozwany cały czas pracuje w tym samym miejscu pracy. Nie zasługuje jednak na walor wiarygodności twierdzenie pozwanego, iż zarabia on mniej niż wcześniej. Faktycznie jego płaca warunkowana jest ilością przepracowanych godzin i miejscem świadczenia pracy, jednakże z dokumentacji od pracodawcy wynika, że pozwany cały czas wykonuje pracę w pełnym wymiarze, a nawet podejmuje się pracy w godzinach nadliczbowych, wyjeżdża w delegacje, otrzymuje diety i nagrody. Należy jeszcze wskazać, iż w ostatnich latach nastąpił ogólnokrajowy wzrost płac, poprawiła się wysokość wynagrodzeń, miały miejsce podwyżki w licznych przedsiębiorstwach. Mając powyższe na względzie nie sposób przyznać racji pozwanemu, że jego zarobki są mniejsze aniżeli były wcześniej. Zmianie uległy natomiast koszty utrzymania powódki. Po orzeczeniu rozwodu pozwany oczekiwał dokładania się do utrzymania domu przez powódkę, i jak sam wskazywał w całości pokrywał koszty utrzymania domu, jednakże nie deklarował tego po rozwiązaniu małżeństwa. Powódka zatem zaczęła ponosić koszty związane z domem, których dotychczas nie musiała uiszczać, a ostatecznie wyprowadziła się nakładając na siebie w całości koszty najmu i utrzymania mieszkania. Sytuacja pozwanego zaś pozostała bez zmian, albowiem cały czas ponosi on koszty utrzymania domu, a w związku z wyprowadzką byłej żony uzyskał perspektywę sprzedaży mieszkania. Powyższe fakty prowadzą do wysnucia przez Sąd wniosku, że pozwany jest w stanie łożyć kwotę po 500 zł miesięcznie na rzecz powódki, a kwota ta zaspokoi usprawiedliwione potrzeby powódki.

Reasumując na podstawie art. 138 k.r.o. i 135 §1 k.r.o. Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku, zaś dalej idące powództwo oddalił jako wygórowane w trybie ustawowych przesłanek alimentacyjnych. O kosztach orzekł na podstawie art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r.(Dz.U. z 2018. 300 t.j.), o kosztach procesu na podstawie § 8 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714.) natomiast o rygorze natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

/G. S./